

An abstract painting featuring a central, somewhat recognizable face or figure. The face is composed of warm, reddish-pink and yellow tones, with dark, swirling lines around the eyes and mouth. The background is a complex, layered composition of various colors including blue, green, yellow, and red, with a dense network of thin, dark lines crisscrossing the entire scene, creating a sense of depth and complexity.

Kým som s tebou nebol

René Kaminský

VYDAVATELSTVO
SPOLKU SLOVENSKÝCH SPISOVATEĽOV

Copyright © 2018 René Kaminský
Epilogue © 2018 PhDr. Eva Sisková
Cover design © 2018 Ľubomír Korenko
Layout © 2018 Ľubica Končeková
Slovak edition © 2018 Vydavateľstvo Spolku slovenských spisovateľov,
spol. s r. o., Bratislava
e-mail: vsss@stonline.sk
<http://www.vsss.sk>

VYDAVATEĽSTVO
SPOLKU SLOVENSKÝCH SPISOVATEĽOV,
spol. s r. o.

René Kaminský: Kým som s tebou nebol
Zodpovedná redaktorka PhDr. Eva Sisková
Obálka Ľubomír Korenko
Grafická úprava a sadzba Ľubica Končeková
Tlač P + M, s. r. o., Turany
Prvé vydanie
Vytlačené na Slovensku

ISBN 978-80-8202-015-4

Kým som s tebou nebol

René Kaminský

Ochladnutie

O čom sa sníva tvojmu hnevu, keď bezbranný som?
Či sú to len kvapky z oblohy zrejúcej?

Alebo vysotil ma súmrak z líc krásneho horizontu,
čo ako piecka v chyži doznieva?

Napijem sa z lúk nového brieždenia,
budem ním opojený po celý deň

a v nivách posvätných privíta ma až mesiac,
čo chápe príčiny náhlych zhasnutí.

Je ľahké veriť

Skús veriť múdrym stretnutiam –
brezy šumivé spravia kríž nad tebou.

Usmej sa na blahoslavenstvo nebies.
Čo dostaneš, bude bolesť.

Tak kráčaj radšej do krajín zvlnených,
kde rosa nebude chcieť nič,

kde radosť urputná sa skrýva
za hvizdom tvojho luku.

Sám s vetrom

Vieš, plakal som už pre teba mnohokrát,
zostáva len kabát z duše zložiť.

Jemný ako vietor túlať sa priestranstvami,
velebnosťou nehy počatými.

Nechcem sa už biť o hĺbku tvojej priazne,
som unavený zo súbojov z hmly narodených.

Viem len, to ticho, čo v tebe býva
prehluší výron slnka v brieždení.

Nech brána je zapečatená

Navštív ma s rumencom v tvári, nech očí zaplačú,
čo videl som v predpeklí je zúfalstvo.

Kráčaj si svojou cestičkou, kým nepošliapeš záhony
no vedz, že tma má dobrú pamäť.

Veď žil som v tebe ako ruža v stodole,
nepoznal som základy tejto stavby,

viem len, kým slnko dohorí, zvlhne ti zrak
a zúfalstvo sa premení na nenávisť.